

[Statsministeren.]

været præget af, at man stod over for noget nyt, og han har vist Ret. Jeg erkender gerne min Uvidenhed paa Mine-driftens Omraade. Der findes jo ikke ret mange herhjemme, hverken i Rigsdagen eller andetsteds, der kunde vejlede os med Hensyn til den Eksperimentering, man skulde ind paa, naar man overhovedet havde lovgivet om dette Forhold. Vi har de videnskabelige Institutioner, som altsaa har givet sig af med visse Undersøgelser. Dem har vi støttet os til, og paa deres Anbefaling blev Loven i sin Tid vedtaget, og naar de i deres Forskning paa dette Omraade er kommet til de Resultater, de nu efterhaanden er naaet til, har jeg ikke kunnet se andet, end at det baade af Hensyn til denne Sagkundskab og af Hensyn til det Konsortium, der har paataget sig Opgaven og sat meget betydelige Pengemidler i Foretagendet, var forsvarligt for at faa Sagen i god Gang at imødekomme det Ønske, som baade denne Gang og forrige Gang har foreligget.

Det er ikke rigtigt, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds mener, at hvis dette Lovforslag vedtages, giver man simpelt hen en Frist paa 10 Aar. Nej, man giver en Frist paa indtil 10 Aar. Man vil søge at gennemføre Undersøgelserne hurtigere, men naturligvis skylder den Stat, som koncessionerer en Virksomhed, denne Virksomhed det Hensyn, at der ikke pludselig dænges uforholdsmæssigt store Omkostninger paa, og hvis det er muligt at gennemføre Undersøgelserne i et om end langsommere, saa dog maaske økonomisk forsvarligere Tempo, bør det ogsaa ske.

Det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (Jens Høyer) sagde, at dengang man indkaldte Grundejerne, stillede man dem over for meget skrappe Betingelser. Ja, der kom en Del og meldte sig, og vi stillede dem over for de Betingelser, som Loven foreskriver, ikke andet. Hvis man mener, at Loven er for skrap, saa er det jo i hvert Fald ogsaa Lovgivningsmagtens Skyld. I Loven indeholdes nemlig den Bestemmelse, at de, der skal have Koncession og Adgang til at foretage Efterforskning, forud skal godtgøre over for Ministeren, at de fornødne Pengemidler er sikrede. Det gælder, naar der er Tale om Efterforskning, og det gentages, naar der er Tale om at indvinde, efter at Efterforskningen er foretaget. Efter de sagkyndige Overslag, vi havde, regnede vi med en Sum, jeg tror paa 300 000 Kr. Det har jo for længst vist sig, at selv dette tilsyneladende betydelige Krav var for

ringe, eftersom det, der nu er foretaget, har kostet langt mere end dette Beløb.

Under Hensyn til alt foreliggende skal jeg paa ny tillade mig at anbefale Forslaget.

Den Henstilling, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) gjorde om Titelen, skal jeg gerne tage under Overvejelse, skønt jeg ikke kan se Nødvendigheden af en Ændring. Den ene Ændring er der jo ikke mange andre, der vil lede efter, end netop det Selskab, vi her kontraherer med, og Titelen paa Loven er saa lang, at vi har ment at kunne spare de Linier; men jeg skal, som sagt, gerne overveje, om der er Anledning til at foretage en Ændring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1059).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): De Skattebestemmelser, som det foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v. tager Sigte paa, blev gennemført i Aarene 1931 til 1933, og de er med forskellige Ændringer blevet opretholdt siden da. Sidst blev Gyldigheden ved Lov af 31. Marts 1936 forlænget for to Aar indtil Udgangen af April Kvartal 1938. Forholdene stiller sig fremdeles saadan, at en Forlængelse er nødvendig for at skabe Dækning for Statens Driftsudgifter, medmindre man ad anden Vej vil søge at tilvejebringe et tilsvarende Skattebeløb. Regeringen har ikke ment i indeværende Rigsdagssamling at burde rejse Spørgsmaalet om Ændringer paa dette Omraade, idet den samlede Skattelovgivning jo nu er til Behandling i den nedsatte Skattekommission, som, hvad Told- og Forbrugsafgifter angaar, har til Opgave at undersøge Muligheden af at ophæve eller nedsætte de Skatter og Afgifter, der i særlig Grad